د مينې
تاو

ليکوال:
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر
مياشت ـ سلواغه / کال۱۴۰۳

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

لیکي پوهه:

سرلیک: د مینې تاو
لیکوال: ډاکتر مهندس حشمت الله ,, اتمر ،،
اېډېټور:
د پښتنی ډیزان: ډاکتر مهندس حشمت الله ,, اتمر ،،
خپرندوی:
چاپشمېر: ۱۰۰
چاپ نېټه: میاشت - سلواغه / کال ۱۴۰۳
واټس اپ: ۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸+
برېښنالیک: atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له لیکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بې اخځ
ښوونې ترې د ګټې اخیستنې اجازه نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړلیک

سرلیک **چوپړی**

پخښتې.. ۱
بسم الله الرحمن الرحیم ۲
لیکي پوهه:.. ۳
لړلیک ٤
تراڼ (پیل، شروع، برید)... ٥
د یادښتونو له پاره:.. ۷
نا اندوله (ناول، کیسه یا داستان) ۸
د چاپ شویو کتابونو لېست... ۷۰
د کار لاندې کتابونو لېست ۷۳
د امکان او وخت په صورت کې...................................... ۷٤
د پخښتې ځت ۷٥

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترانې (پيل، شروع، بريد)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إجْلَالًا لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إلَهَ إلَّا اللَّهُ خُضُوعاً لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍوَآلِه .

بې پايه ستاينه او بې حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود مانۍ او کاينات يې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقيقت له پېژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پيدايښت يوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجوديت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسيدو جوهر په يوه والي کې د اعتراف، تباهۍ او بې وسۍ يوه له لوړو وسيلو څخه دی.

ګرانو لوستونکو!

دا ځل مې و غوښتل يو بل حقيقي داستان يا ناول چې کيسه يې په هېواد کې د ننه تېره شوې ده، د خپلو کتابونو مينوالو او لوستونکو سره شريکه کړم. زما د کتابونو مېنه وال يوازې معماران او انجينران نه دي، نه بايد اوسي، نوځکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو ليکونو کې توپير راوړم چې د هرې ځانګې مېنه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما ډېته اړ کړې چې ليکنې مې توپير و لري او هم به مې مينه وال ډېر شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې تاو
....

پاکه ربه!

زموږ له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو موږ له تا پرته بل څوک و نه وینو او نه يې وپېژنو. زموږ سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور نخښه پاتې نه شي او د اسلام د دین له سپېڅلو بنده ګانو څخه مو و بولې.

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هېله کیږي چې، خپلې غوښتنې او وړاندیزونه د دې کتاب د بیا کتنې له پاره، زما سره شریکه کړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په درنښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مينې تاو

....

د يادښتونو له پاره:

۱- ....

۲- ....

۳- ....

۴- ....

۵- ....

۶- ....

۷- ....

۸- ....

۹- ....

۱۰- ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

نا اندوله (ناول، کېسه یا داستان)

د دوبي شپې وې.

هوا خورا توده وه.

د نن په شان برېښنا هر چېرې او خاصتآ ولایتونو په ولسوالیو کې نه وه.

هرې خوا تیاره وه.

یوازې د پخواني الکین رڼا وه.

یوه امیندواره ښځه په کټ کې پرته وه.

شاو او خوایې د کلي زړې ښځې را غونډې شوې وې.

ټول لاس په کار وو.

یوې ښځه چې په زېږون کې یې ځانګړې تجربې اومهارتونه درلودل، تر ټولو د مخه او نورو ته به یې مشورې ورکوې.

څو ګړۍ تېرې شوې.

د هغې ماشوم دنیا ته راغی.

هغه یوه ښکلې جلۍ وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

مشرې ښځې ټولو ته مبارکي ورکړه.

بیا یې نورو ښځو ته و ویل:

ژر (چابکه) شئ.

شیره جوړه کړئ.

ښځو هم شیره جوړه او په کاچوغې سره یې د جلۍ مور ته په ورکولو پیل کړ.

هغې چاړه راواخسته او د جلۍ نو یې پرې کړ.

بیا یې یوه سپېڅلې ټوکر واخیست او هغه ته یې اور، ورته کړ.

وروسته د هغه ټوکر ایره یې واخیسته او د هغې په نو یې کېښوده.

بیا یې نورو ښځو ته و ویل:

زما ټیکري د غوټې نه سپیلني واخلئ او په یوه لوښي کې یې واچوئ.

مور او ماشومې ته، ښه دود وکړئ.

ښځو ومنه.

بیا هغې و ویل:

که اجازه مو وي، غواړم پر دې ښکلې جلۍ نوم، رڼا کېږدم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو ومنه.

بيا هغې، جلۍ مور ته و ويل:

څنګه!

نوم دې خوښ شو.

د جلۍ مور و ويل:

هو!

خوښ مې شو.

خورا ښکلی نوم دی.

زما خو ډېر خوښ شو.

مننه کوم چې زما سره مو مرسته وکړه.

هغه په خندا شوه او و يې ويل:

دا زما دنده ده چې د ښځو په زېږون کې مرسته وکړم.

شپه تېره شوه.

هر څه ښه پر مخ تلل.

کومه ستونځه نه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کلي نورې ښځې خپلو کورونو ته لاړل.

د زیږون ښځه پاتې شوه او د یوې اونۍ د پاره یې درنا او د هغې د مور خدمت کوه.

نورې ښځې به هم راتلې.

د هغوی سره به یې د کور په کارونو کې مرسته کوه.

رنا د مور مشر اولاد هم نه و.

رنا یې لمړنی ماشوم و.

میاشت تېره شوه.

د کلی ښځو خپلو مرستو ته دوام ورکړ.

تر څو پوره څلوېښت ورځې او شپې تېرې شوې.

مشرې ښځې رنا د مور سره د څلوېښتۍ په غسل کې هم ورسته وکړه.

د رنا مور پر پښو ودرېده او کولای یې شو چې خپلې دندې په خپله تر سره کړي.

د کلي ښځې به راتلې او د هغې سره به یې مرسته کوه.

څه وخت تېر شو.

رنا په خبرو او ګرځېدو راغله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې به خپلې مور ته څه سپک کار هم کاوه.

رڼا درې کلنه شوه.

هغه هوښياره جلۍ وه.

هغې د کلي د مشرې ښځې نه و غوښتل تر څو هغې ته يوه کوچنۍ جاړو (جارو) جوړه کړي.

هغې و منه.

هغه د کلي څنډ ته لاړه چېرې چې د جاړوګانو بوټي ول.

هغې يوه کوچنۍ جاړو د رڼا له پاره جوړه او بېرته کلي ته ستنه شوه.

بيا د رڼا کور ته د ننه او جاړو يې هغې ته ورکړه.

رڼا جاړو واخيسته او ډېره خوشحاله شوه.

بيا يې د کوټې په جاړو کولو پيل کړ.

مشرې ښځې و ويل:

بس کړه!

کوټه پاکه ده.

زه درته وايم چې په کوم وخت کې يې جاړو کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هغې و منه.

بیا یې خپله جاړو واخیسته او د سترې جاړو خوا ته یې کېښوده.

مشرې ښځې و ویل:

آفرین!

ته کولای شې خپلې مور ته خوراکي شیان نږدې کړې.

رڼا و ویل:

سمه ده.

کال بل هم تېر شو.

د رڼا بله خور هم دنیا ته راغله.

رڼا یو څه غټه شوې وه.

هغې به هم کلي د مشرې ښځې سره مرسته کوه.

څو کاله تېر شو.

د رڼا پلار په کابل ښار کې پر دنده و ګمارل شو.

هغه پرېکړه وکړه تر څو کابل ښار ته خپله کورنۍ ولېږدوي.

د هغوی کورنې کابل ښار ته لاړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مينې تاو

....

د ښار په يوې سيمې کې، په کرايي کور کې ژوند پيل کړ.

د رڼا پلار هوډ (اراده) درلوده چې خپل ماشومان په ښوونځي کې شامل کړي.

تر څو هغوي څه زده او په خپلو پښو ودرېږي.

خپل ځان اوهېواد ته ګټه ورسوي.

هغوى کوشنيان(ماشومان، معصومان) وو.

په سيمې کې کوم ښوونځى هم نه و.

پلار يې کوښښ وکړ تر څو بلې سيمې ته لاړ شي، چېرې چې هغه د کار ځاى ته نږدې وې.

څه وخت تېر شو.

هغه ته خداى زوى په برخه کړ.

د رڼا پلار به تر ناوخته کار کاوه تر څو ډېرې پيسې وګټي او ځانته په کابل ښار کې کوشنى (کوچنى) کور جوړ او يا واخلي.

څو کاله نور هم تېر شو.

هغه څه پيسې ټولې او د کابل ښار په يوې سيمې کې يې څه ځمکه واخيسته.

بيا يې پر هغې کار پيل او لږ، لږ به يې جوړاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوې کاله وروسته کور بشپړ شو.

هغوی د کرايي کور د ستونزو نه خلاص او خپل کورته د اوسېدو له پاره لاړل.

البته هم ډېر نږدې ښونځې نه وه.

يوه ښوونځې د پوخ سړک په غاړه و.

په ښوونځي کې الکان او جونې يوه ځاې سبق ويل.

د رڼا پلار خوښ نه و چې د هغې لورګانې د الکانو سره په يوه ځای کې سبق و وايي.

د هغه دوې لورګانې د ښو ونځي له پاره په مناسبو سننو کې وې.

د هغه زوی خورا کوشنی او د ښوونځي د تګ، نه و.

د کلي نورو کسانو خپلې لور ګانې ښوونځي ته لېږې.

مګر د رڼا پلار د داسې کار نه ډډه کوه.

څه وخت تېر شو.

د رڼا پلار بل ولايت ته د کار له پاره و ګمارل شو.

د هغه تنخوا تر کابل ښار نه ډېره وه.

هغه ومنه.

بيايې سوچ وکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

که چېرې هغه د کابل ښار نه بل ولايت ته سفر وکړي، څنګه به شي.

د هغه ماشومان واړه دي.

ښځه يې هم بې زده کړې ده.

د کور سودا به ورته څوک راوړي؟

يوه ورځ يې په سوچونو کې تېره کړه.

بيا يې د ښځې سره مشوره وکړه.

د رڼا پلار و ويل:

کېدای شئ خپل ورور ته بلنه ورکړم تر څو له مونږ سره په غولي (حوېلۍ) کې ګډ ژوند وکړي.

هغه به تاسو ته د کور سودا، د ستونزو او ناروغۍ په وخت کې مرسته وکړي.

هغې و ويل :

سمه ده!

کومه ستونزه نشته!

بيا د رڼا پلار خپل ورور پسې چې په يوه ختيځ ولايت کې ژوند کوه، لاړ.

د هغه سره يې وليدل.

بيا يې د هغه نه غوښتنه وکړه چې د ده سره ګډ ژوند وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هغه و منه او پر سبا کابل ته راغی.

د رنا پلار ډېر خوشحاله شو او هغه ته يې و ويل:

تا هم څه زدکړې کړي دي.

زه به تا ته هم کار پيدا کړم.

د هغه ورور هم خوشحاله شو.

څو ورځې تېرى شوي.

د رنا پلار خپل وررورته هم دنده پيدا کړه او په کار يې و ګماره.

اونۍ وروسته د رنا پلار په سفر لاړ.

رنا د پلار ورور به ماشومانو په پالنه او روزنه کې مرسته کوه.

د هغه هم دوې مشرې لورګانې وې.

هغه هم نه غوښتل چې د ورور او خپله لور په هغه ښونځې کې ښامله کړي، چېرې چې الکان او جونې سره په يوه ټولګي کې سبق وايي.

دوې کاله نور هم تېر شو.

پاچاهي په جمهوريت بدله شوه.

د جمهوريت لاربنونه د سردار محمد داود خان په غاړه وه.

هغه ډېر بدلونونه راوستل او کوښښ يې کوه چې هېواد پرمختګ وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هغه د الکانو او جونو ښو ونځي په کابل ښار کې هم، سره جلا کړل.

پخوانی ښونځی د جنو په نامه پاتې او الکانو د پاره په بله سیمه کې یوه لویه کلا په کرايي ډول و نیول شوه.

الکان ټول نوي ښوونځي ته ور وپيژندل شوو.

دوي کاله وروسته د رڼا پلار بېرته کابل ته راغی.

بیا يې د ورور سره مشوره وکړه تر څو رڼا، د هغه خور، او د ورور لور، په ښوونځي کې شامله کړي.

هغه و منه او ويې ویل:

ښه به دا وي چې سبا ښوونځي ته لاړ او د هغوي په هکله د ښونځې د مدیرې سره خبره وکړو.

درڼا پلار و ویل:

کومه ستونزه نشته.

هرکله کولای شو چې هغوی په ښوونځي کې شامله کړو.

ورور يې و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

د دوی سنونه تر لس کلنۍ ډېر شوي دي.
کېدای شي کومه ستونځه وي.
شپه تېره شوه او سهار شو.
د رڼا پلار ښوونځي ته لاړ او له مدیرې سره یې خبرې وکړې.

هغې و ویل:
د ماشومانو تذکرې راوړه، تر څو وګورم څو کلنې دي.

د رڼا پلار و ویل:
هغوي تذکرې نه لري.

د ښونځې مدیرې و ویل:
بې له تذکرو، نه شو کولای کومه کړنه تر سره کړو.
دا د هېواد د معارف قانون دی.

د رڼا پلار و ویل:
سمه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه به لمړی د هغوی له پاره تذکرې واخلم او بيا به تا سو ته مراجعه و کړم.

هغه د ښو ونځي د مديرې نه مننه وکړه او له ښو ونځي نه و وت.

هغه کورته راغی.

بيا يې له ښځې سره مشوره وکړه تر څو هغوی ته تذکرې واخلي.

هغه ډير بوخت و او د تذکرو اخيستو له پاره اړين و د څو ورځو له پاره خپل کلي او و لسوالۍ ته لاړ شي.

تر څو هغوی ته تذکرې واخلي.

بيا يې و ويل:

اوس خو نه شم کولای، بيا به لږ وروسته شل شپې خپله رخصتي واخلم، کلي ته به لاړ او د جنو له پاره به تذکرې واخلم.

څو کاله نور هم تېر شو.

د رڼا پلار د ستونزو سره، سره و توانيد تر څو د هغوي له پاره تذکرې واخلي.

بيا هغه تذکري د ښو ونځي ادارې ته ويوړې.

مديرې ټولې تذکرې په ځير سره وکتې او و يې ويل:

اوس ناوخته ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

مونږ نه شو کولای چې په دې سن کې هغوی په ښو ونځي کې شامله کړو.

د هغوی عمرونه تر دولس هم او چت دي.

د داسې جونو له پاره مونږ په هېواد کې نور او ځانګړي ښوونځي لرو.

تاسو کولای شئ ،خپلې جونې (ږونې) هلته شاملې کړئ.

څه موده نوره هم تېره شوه.

د رڼا پلار د ځانګړو ښوونځيو پته و مونده، کومه چې له هغې سيمې نه خورا لرې وه.

د رڼا پلار موټر هم نه درلود او هم مشر زوی، چې هغوی تر ځانګړي ښوونځي پورې و رسوي.

همدا راز، په کور کې د هغوی شتون ته هم اړتيا وه، تر څو اوږه لامده، ډوډۍ پخه او کتغ وکړي.

په دې توګه هغوی ښو ونځي د تګ نه پاتې شوې.

څه موده ورسته ورور يې په ښوونځي کې شامل شو.

رڼا به د هغه سره تر ښوونځي، تله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مينې تاو

....

په رخصتۍ وخت کې به د هغې ورور د نور ټولګيوالو سره يو ځای بېرته کورته، راته.

وختونه تېرېدل او رڼا هم لوېده.

د کور په کړونو کې خورا تکړه او په هر څه پوی شوې وه.

هغې کالي ګنډل، خامک، ګراف، بنيان اوبدل هم زده کړل.

کال وروسته د هغوی کورته، ترور يې د خپل کوشني زوی سره رايبارۍ ته راغلل.

هغوی له ځانه سره دوې ټوکرۍ راوړې وې.

په لمړۍ ټکرۍ کې خواږه او پاخه اينځر او په بله ټکرۍ کې يې تازه، شنه او ترخه مرچ ول.

ترور يې د خپلې خور سره په خبرو اترو کې ياده کړه چې:

زه د ستا لور ګانو د پاره رايبارۍ ته راغلې يم.

ستا دوې لونې پېغلې دي.

هر يوه چې ستا او يا د جونو خوښه وي، غواړم د سيمې د رواج سره سم خپل مشر زوی ته رايباري و کړم.

د ترور خور يې و ويل:

زه کومه ستونزه نه لرم؛

خو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

ښه به دا وي چې د جونو پلار، راشي او د هغه په مشورې سره به مخ ته، لاړ شو.

د رڼا ترور و پوښتل:

کله به د رڼا پلار راشي؟

خور يې ګړى ته و کتل او ويې ويل:

نيمه ګړۍ وروسته به هغه راشي.

د رڼا ترور خوشحاله شوه او ويې ويل:

خداى مهربانه دى چې مونږ بېرته خوشحاله لاړ شو.

نيمه ګړۍ تېره شوه او د رڼا پلار کورته ورسېد.

د رڼا پلار د خينې سره سترې مشې وکړه، هغې او د هغې زوى ته يې ښه راغلاست و وايه.

هغوى په خوږو کيسو بوخت وو.

خينې يې بيا خبره تازه کړه.

د رڼا پلار و ويل:

زه کومه ستونزه نه لرم.

ښه به دا وي چې ته په خپله د جونو سره خبرې وکړې.

هر يوه چې راځي وي، زه هم راځي يم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

بيا د رڼا ترور د هغې د مور نه اجازه واخيسته او په بلې کوټې کې يې د جونو سره په جلا، جلا توګه خبرې وکړې.

بيا هغه ناهيلې بېرته د ميلمه کوټې ته ستنه شوه.

د رڼا پلار و پوښتل:

تا د جونو سره خبرې وکړې؟

هغې و ويل:

هو!

مګر پايلې يې ښې نه وې.

د رڼا پلار و پوښتل:

کومه ستونزه وه؟

هغې و ويل:

هو!

د رڼا پلار و پوښتل:

ستونزه په څه کې وه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې و ویل:

ستا لور ګانې په ښار کې لوې شوي دي.

هغوی وایي:

مونږ د بې زده کړو سړی سره واده نه کوو.

زمونږ مېړه هرو مرو، روغمن (داکټر) او یا هم انجینر وي.

بیا د رڼا پلار خپلې ښځې ته و ویل:

ته لاړه شه او د جونو سره په خپله خبرې وکړه.

هغه لاړه او د جنو سره یې خبرې پیل کړې.

د جونو ځواب هم هماغه یوه ځواب و.

بیا مور یې هغوی ته و ویل:

تاسو هم بې زده کړې یاست.

تاسو چېرې کوم د طب یا د انجینرۍ پوهنځی لوستی دی.

رڼا چي له بلې خور نه مشره وه ویې ویل:

دا خو زمونږ ګناه نه ده.

ګناه ستاسو ده.

که چېرې مونږ دې په ښوونځي کې شامله کړي وای، اوس به روغمنانې او انجینرانې وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور يې و ويل:

دا كړنه به د ستاسو په نصيب كې نه و.

هغوی په كلكه د رايبارۍ سره مخالفت وكړ.

مور يې بېرته ستنه شوه.

خپلې خور او مېره ته يې كيسه، بيان كړه.

د رڼا پلار و ويل:

په داسې مسلو كې د جونو موافقه له ديني اصولو سره هم اړينه ده.

بيا د ترور كوچنۍ زوی چې خپلې مور سره راغلی و، خپه او خپلې مور ته يې و ويل:

پاڅې!

بېرته كور ته ځو.

د رڼا پلار او مور يې كوښښ وكړ تر څو هغوی شپه پاتې شي، ځكه چې هغوی د لرې ځای نه يانې (يعنې) بل و لايت نه راغلي وو.

هغوی و نه منه.

بيا د رڼا ترور و ويل:

مونږ دوې ټكرۍ راوړې وې .

په يوې كې اينځر او په بله كې يې ترخه مرچ و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ پلان درلود که چېري رایباري و منۍ، مونږ به اینځر پرېږدو او مرچ به له ځانه سره بېرته یوسو.

د دې کبله چې زمونږ رایباري ښه پایله نه درلوده، مرچو ټکرۍ دې هم د تاسو وي.

بیا یې خدای پاماني واخسته او د کوره و وتل.

د دوبې ورځې او وخت مازیګر و.

هغوې په ډیرو ستونزو سره لمړی د سیمې موټرو هډې، بیا خپلې سیمې ته ماسخوتن نا وخته ورسېدل.

هغوی د څو کالونو د پاره سره خپه و، تر څو چې خپل زوی ته یې بل چېرې ښځه وکړه او په واده کې یې خپلې خور او کورنۍ ته هم بلنه ورکړه.

واده په بل ولایت کې تر سره شو او یواځې د رڼا مور او پلار په کې ګډون کړی و.

رایباران به راتلل او تلل، مګر د رڼا او د هغې د خور په اندو کې کوم بدلون را نه غی.

هغوې د روغمنانو او انجینرانو په تمه وې.

یوه ورځ د رڼا کور ته، پلار د ترور زوی راغی، کوم چې د کابل په پوهنتون کې د یوه پوهنځي زده کړیال (محصل) و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

د هغه سترګې په ناڅاپي ډول پر رڼا ولګېدې کوم وخت چې هغه د غولي په جاړو کولو بوخته وه.

هغه د الک په سترګو کې ښه ولګېده او د کوره د وتو په وخت کې يې د رڼا پلار ته و ويل:

څرنګه چې پوهيږې، زه دلته مسافر او د پوهنتون په شپې خونې (ليلې) کې ژوند کوم.

دلته زما خپل او خپلوان نه شته، کولای شم کوم وخت دلته ستاسو کور ته راشم؟

د رڼا پلار و ويل:

هو!

کولای شئ.

کوم و خت چې زه په کور کې اوسم.

هغه و ويل:

سمه ده!

همداسې وخت کې، کوم وخت چې ته په کور کې اوسې.

د هغه تګ او راتګ به کله، کله تر سره کېده.

هغه به په مياشت کې يوه ځل او يا دوې ځلي د پنجشمبې په ورځ راته او د جمعې شپه به يې هم تېروه او د جمعې په مازيګر به بېرته خپلې شپې خونې ته، ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

د هغه تګ اوراتګ د رڼا په زړه کې خوږېده او د هغه سره یې مینه پیدا شوه.

وختونه تېرېدل او د دوی تر منځ مینه ډېرېده.

الک پوهنځی بشپړ کړ.

د هغه مور به کله نا کله کابل ښار ته راتله او د رڼا په کورکې به یې ځو شپې هم کوې.

د رڼا مور، پلار او نوره کورنۍ یې د دوی پر مینه نه پوهېدل.

دا مینه خورا پټه وه.

د الک تګ او راتګ خورا لږ شو.

هغه د ځان له پاره کار او بار پیدا کړ او په هغه کې اخته شو.

رڼا به زورېده او سوچ یې کاوه چې، هغه له مینې تېښته کوي.

څه موده تېره شوه.

رڼا ته یوه روحي ناروغي پیدا شوه.

هرڅه به یې ماتول او نور به یې خوب ته هم نه پرېښودل.

د رڼا مور خپل مېړه ته و ویل:

رڼا په روحي ناروغۍ اخته شوې ده، ښه به وي چې هغه روغمن ته وېسئ.

هغه ومنه او هغه یې روغمن ته ویوړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغې سره مور یې هم لاړه.

روغمن خپل معاینات تر سره او بیا یې د هغې مور اوپلار ته و ویل:

غواړم چې د ستاسو سره په پټه وغږېږم.

هغوی و منه او د کتنځي بلې خونې ته ننوتل.

روغمن د هغې د حرکاتو پوښتنه وکړه.

پلار یې و ویل:

زه مسافر او په اړه یې ښه نه پوهېږم.

مور به یې درته هر څه و وایي.

موریې د هغې د حرکاتو په هکله ټول څه و ویل.

بیا روغمن و ویل:

دا حرکات د پټو مینانو غوندې، دي.

کوم چې د کورنۍ غړي یې پرې نه پوهېږي.

بیا روغمن زیاته کړه.

زه به ورته څه دوایې ولیکم، ښه به دا وې چې تاسو ومومۍ چې هغه پر چا مینه ده؟

بیا هغه واده کړئ، هر څه به په خپله سم شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هغوی ومنه ، د روغمن نسخه یې واخسته او د رڼا پلار خپلې ښځې ته و ویل:

ته دلته کینه.

زه درملتون ته ځم، دوایي اخلم او ژر بېرته راځم.

هغه دوایې واخسته او بېر ته کتنځي ته راغی.

دوایي یې روغمن ته وښوده؛

روغمن و ویل:

دوایي سمه ده.

تاسو هغې ته دوایي په ټاکلي وخت ورکړئ.

ستنې به ورته هر مازیګر په درملتون کې لګوئ.

دوایې یې چې خلاصه شوه، بیا به یې هرو مرو راولئ، تر څو وګورم چې څومره بدلون یې کړی دی.

هغوی و ویل:

سمه ده!

بیا روغمن زیاته کړه:

هغه خوشحاله وساتئ.

کوښښ وکړئ چې هغه بوخته وساتئ.

هغې ته ښه خواړه او تازه مېوې هم ورکړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه به ژر تر ژره روغه شي.

هغوی ومنه، د کتنځي نه و وتل او کور خوا ته روان شوو.

هغوی د روغمن خبرې د کورنۍ نورو غړو سره هم شریکه کړې.

هغوي کوښښ وکړ خرګنده کړی چې هغه پر چا مینه ده.

مګر و نه توانېدل په لنډه موده کې کومې پایلې ته ورسېږي.

څه وخت تېر شو او د هغې مور پرېکړه وکړه چې خپلې خور کورته چې په ختیځ ولایت کې اوسېده لاړه شي او څو ورځې الته تېرې کړی.

موريې د رڼا نه هم غوښتنه وکړه چې د هغې سره لاړه شي.

مور يې و ویل:

رڼا!

ته له ما سره ځې؟

رڼا و ویل:

چېرته؟

هغې و ویل:

ستا د ترور کور ته.

هغې و پوښتل:

د څو ورځو د پاره؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور یې و ویل:

د یوې میاشتې له پاره.

بیا هغې و منه.

ورځ تېره او شپه شوه.

رڼا خپلې مور ته و ویل:

څه وخت ځو؟

مور یې و ویل:

اوس شپه ده، سبا به لاړ شو.

هغې و ویل:

سمه ده!

شپه تېره او سبا شو.

مور یې وختي له خوبه پاڅېده.

اودس او لمونځ یې وکړ.

بیا یې پر رڼا غږ کړ:

الله!

پاڅېږه!

سهار شو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هغې چې د خوب دارو (دوا) خوړلې وه، له خوبه پاڅېده او خپلې سترګې يې و مښلې.

بيا يې د اوبو کوزه واخيسته.

کوزه يې د څاه د اوبو څخه ډکه کړه او خپل مخ او لاسونه يې پرېمنځل.

بيا يې سور ټيکرى په سر او مور ته يې و ويل:

راځه چې لاړ، شو.

مور يې خپل زوى هم را ويښ، درې تنه (واړه) د چاى د څښلو نه وروسته له کوره و وتل او د رڼا د ترور کور په نيت يې حرکت و کړ.

هغوى په ښاري موټرو کې کېناستل او ښار ته ورسېدل.

بيا يې په پښو د ختيځو سيمو موټرو هډې خوا، لاړل.

اډې ته ورسېدل او په موټر کې وختل.

موټر لږ. ځنډ وروسته ډک، له سراى نه را و وت او مخ پر ختيځ روان شو.

درې ګړۍ وروسته هغوى د رڼا ترور کور ته ورسېدل، هغې خپله دوا هم له ځانه سره اخيستې وه.

هغوى د سړک په غاړه له موټره کوز شوو، بيا د هغې د ترور کور خوا ته روان شو.

څه ځنډ وروسته هغوې د رڼا د ترور کور ته ورسېدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورور یې د کلا دروازه وټکوه.

دروازې ته د هغه د ترور کوچنۍ لور راغله او دروازه یې خلاصه کړه.

لمړی یې ټولو ته ستړی مشې او بیا یې و ویل:

اله!

کور ته د ننه شئ.

اوا (هوا) سړه ده.

کېدای شي ناروغه شئ.

د رڼا مور و ویل:

مننه!

مونږ د یخنۍ سره عادت یو.

زمونږ ساړه نه کیږي.

بیا ټول کور ته د ننه شوو.

د رڼا ترور هم راغله او د هغوی سره یې په غولي کې روغبړ وکړ.

بیا یې هغوی ته د میلمه کوټې ته د ننوتلو بلنه ورکړه.

هغوی ټول کوټې ته د ننه شوو او پر توشکو کېناستل.

لږ ځنډ وروسته د رڼا مور خپلې خور خوا ته نږدې شوه او په غوږ کې یې هغې ته د رڼا د ناروغۍ کیسه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه يې پوی کړه چې نورو ماشومان هم په دې خبره پوی او هغې ته آزار ور نه کړي.

څو ورځې تېرې شوې بیا هغوی د رڼا د تره کورته لاړل تر څو د رڼا سوچ په بل (بدل) شي.

یوه ورځ د کلي پېغلو پرېکړه وکړه چې د رڼا د خوشحالئ د پاره څه پاخه او نږدې زیارت ته لاړ شي.

هغوی سابه او جواری پاخه او له ځانه سره یې په کټوو، دېګیو کې واخیستل.

هغوی کاسې هم له ځانه سره واخستې.

رڼا ولیدل چې هرې جلۍ په سر کټوه یا دېګۍ اخستی دی.

هغې اخوا او دېخوا وکتل:

څه یې و نه موندل.

بیا یې یوه درنه پیټه تیږه ومونده، په سر یې کېښوده او د نورو جونو سره روانه شوه.

په لاره کې یې په شعر ویلو پیل کړ.

هغې داسې شعر و ویل:

دا کوم دی ګاڼه ور
دا کوم دی خیټه ور
دا کوم دی چې ځلیږی لکه لمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

جونو به څه نه ويل چې هغه خپه نه شي.

هغوی زيارت ته ورسېدل او يوه شين ځای يې و موند.

کټوې او دېګي يې له سرونو کوز او پر ځمکه يې کېښودل.

بيا يې د جواريو ټکرۍ (ټوکرۍ) هم واخيسته او د کټوو خوا ته يې کېښوده .

سابه يې په کاسو کې و وېشل او يوې به بلې ته ست کوه چې په خوړو پيل کړي.

ټولې جونې سره راغونډې شوې او رڼا ته يې و ويل:

ته هم خپله ټيږه له سره کښته کړه او د کټوو خوا ته يې کېږده.

هغې و ويل:

زه يې نه کښته کوم.

بيا مې له ياده و ځي.

جونو ويل:

کومه ستونزه نه شته.

مونږ په کور کې ډېرې ښکلې ټيږې لرو.

ته کولای شې هغه واخلې او دا ټيږه دلته پرېږدې.

هغې و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه!

دا تیږه ما خوښه کړې ده.

چېر ته یې نه پرېږدم.

هرو مرو یې له ځانه سره بېر ته، کور ته وړم.

جنو و ویل:

سمه ده!

جواری واخله او د سبو سره یې و خوره.

هغه ځو دکیکی چپه پاتې شوه.

بیا یې تیږه پر سر سمه، د سبو کاسې ته کیناسته او په خوړو یې پیل کړ.

میله خلاصه او جونو و ویل:

اوس مازیګر نږدې دی.

راځئ!

ورو، ورو بېرته کور خوا ته روان شو.

جونو کټوې، دېګي او کاسې راغونډې او په سرو یې کېښودې.

رڼا هم خپله ټیږه د سر منځ راوسته.

ودرېده او د نورو پسې روانه شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

په کوم ځای کې به چې یې د ویالې نه خیز اچوه، تیږه به یې په راسته لاس کلکه نیوه تر څو و نه غورزیږي.

ټول خپلو کورونو ته ورسېدل، هرچا خپلې کاسې، دېګي او کټوې خپلو کورونو ته ویوړې او په ټاکلو ځایونو کې یې کېښودل.

رڼا هم خپله تیږه کور ته د ننه کړه او مور ته یې و ویل:

دا زما د خوښې تیږه ده، چېر ته یې کېږدم.

مور یې و ویل:

د باندې په انګړ کې یې کېږده.

هغې ونه منه او تیږه یې کوټې ته د ننه کړه، پر توشکې یې کېښوده او و یې ویل:

د دې تیږې ځای توشکه ده، نه ځمکه.

بیا یې بالښت را واخیست او د تیږې تر شایې کېښود.

اخوا، دېخوا یې وکتل او ویې ویل:

نن دا زما میلمه دی.

اوس به ورته چای هم راوړم.

رڼا د کوټې نه و وته او له نغري نه یې چایبر(چایجوش) را واخیست او د تیږی مخی ته یې کېښود.

بیا یې پیاله را واخیسته او هغه یې هم د چایبر خوا ته نږدې کېښوده.

وروسته یې تیږې ته و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

ځانته دې چاى واچوه.

د تيږې غږ و نه خوت.

بيا په غصه شوه او ويې ويل:

ته په خبره هم نه پوهيږې.

زه به درته چاى واچوم.

هغې په پياله کې چاى واچوه او د ميتيانو کتۍ (قوتۍ) يې هم ورته نږدې کړه.

بيا يې تيږې ته و ويل:

څه درباندې شوي؟

وخوره!

ولې ماته ګورې؟

خلک رښتيا وايې:

چې نه ځې، په شا به دې کړم او که نه يې خورې، څنګه به دې کړم؟

د کورنۍ غړو به ور ته کتل او څه به يې نه ويل.

هغوى ټول پوهېدل چي رڼا په روحي ناروغۍ اخته شوې ده.

څه موده تېره شوه او هغه مخ په روغېدو شوه.

مور، ورور، د تره ښځه او ماشومان هم خوشحاله شول.

څه موده نوره هم تېره او هوا مخ په تودېدو شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی پرېکړه وکړه تر څو بېرته کابل ته لاړ شي.

دوې ورځې وروسته هغوی بېرته کابل ته لاړل.

د رڼا په کړنلارو کې بدلون راغلی و.

د کورنۍ ټول غړي ډېر خوشحاله شول.

یوه ورځ ورسته بیا د هغې پلار د رڼا سره یو ځای د روغمن کتنځی ته لاړل.

روغمن هغه ولیده او د هغې سره یې خبرې وکړې.

بیا بله، ورستۍ نسخه یې هغې ته ولیکله او ویې ویل:

دا نسخه د درې میاشتو له پاره ده.

د خلاصېدو سره به هغه په روغه رمته شي.

کوښښ وکړئ تر څو هغه خوشحاله او بوخته وساتئ.

د هغې پلار و منه.

بیا یې د روغمن سره خدای پاماني وکړه او د کتنځي نه دواړه کښته شوو.

په درملتون کې یې دوایي واخسته او کور خوا ته روان شوو.

میاشت بله هم تېره شوه او رڼا بېرته خپلې لمړنۍ بڼې ته راغله.

هېڅ تن سوچ نه کوه چې هغه کوم وخت ناروغه شوې وي.

وختونه تېرېدل او هغه لوېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه موده وروسته کشره خور يې واده شوه.

بيا په هېواد کې حالات کړکېچن شول.

تنظيمي جګړې پيل شوې.

کابل ښار په څو برخو و وېشل شو.

ځينې برخې يې د اسلامي ګوند، ځينې يې د جمعيت اسلامی او لوېديځې سيمې يې د وحدت اسلامي ګوند په لاس کې پرېوتې.

په ورځو، ورځو به هاوانونه او راکټونه ورېدل.

د ښار د يوې څنډې نه بلې څنډې ته، تګ خورا درونډ و.

خلکو به د اوربند په ورځو کې خپل کالي او د کور سامانونه له يوه ځای نه بل ځای ته لېږدول.

ښار کې د څو ورځو له پاره اور بند ټينګ شو.

د هغې د ترور زوی له چهار آسياب سيمې نه، کومه چې د اسلامي ګوند په ولکه کې وه، راغی.

هغه خپلې ترور ته و ويل:

ما د رڼا له پاره يوه کس ليدلی دی.

هغه زه، د رايبارۍ له پاره ولېږلم.

هغه ښه سړی او تکړه دهقان دی.

هغه بله ښځه او يوه لورهم لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه زوی په تنظیمي جګړو کې شهید شو.

اوس د هغه اولاد نه کیږي، نو ځکه غواړي بله ښځه وکړي.

د رڼا مور و ویل:

ته پوهیږې چې د رڼا پلار په حق رسېدلی (مړ شوی) دی.

زه کونډه او د ډېرو غمونو، توان نه لرم.

هرې خوا جګړې دي.

د رڼا د ترور زوی و ویل:

زه د هر څه ضمانت کوم.

ټولې چارې به ښې تر سره شي، هغه به په کور ناسته، پخوانۍ ښځه به یې د باندې کارونه او لور به یې د ننه کور کارونه کوي.

هغې و ویل:

ښه به وي چې دا خبره د رڼا سره هم شریکه او پوی شو، ترڅو د هغې سوچ په دې هکله څه دی؟

هغه ومنه!

مور یې بلې خونې ته لاړه چېرې چې رڼا په کې ویده کېده.

هغې د رڼا سره مشوره و کړه.

رڼا و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

ما ته څو دکيکې وخت راکړه تر څو د خپل د تره او د تره لورګانو سره په دې هکله مشوره و کړم.

مور يې و منه او له کوټې د باندې شوه.

يوه ګړۍ وروسته رڼا خپلې مور ته غږ کړ.

موريې د هغې کوټې ته لاړه.

رڼا و ويل:

زه په دوې شرطونو سره موافقه يم.

١. زما د ترور زوی څه يې چې وېلي دي، ضمانت وکړي.
٢. هغه محبور دی چې د دود سره سم ما ته سره زر واخلي.

مور يې د هغې د ترور زوی ته د رڼا خبره وکړه.

د هغې د ترور زوی و ويل:

سمه ده!

زه يې ضمانت کوم.

د رڼا د ترور زوی دشپې پاتې او سهار وختي له ترور، د ترور د ځامنو او لور ګانو نه يې خدای پاماني واخسته او ويې ويل:

مونږ به ډېر ژر رايبارۍ ته راشو.

دوې ورځې تېرې شوې.

د رڼا رايباران راغلل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رڼا هغوې ته چای دم او راوړ.

بیا رایبارانو و ویل:

تاسو پوهیږئ چې حالات ښه نه دي او مونږ نه شو کولای بیا، بیا راشو.

ښه به وي چې مونږ ته د دود سره سم دسمال راکړئ، مونږ ستاسو ټولې غوښتنې په سترګو منو.

د رڼا مور بیا له هغې سره خبره وکړه او ویې ویل:

کولای شو، هغوی ته دسمال ورکړو.

هغې و ویل:

هو!

سمه ده!

توکل په خدای!

بیا د رڼا مور د بکس نه ښکلی پخوانی دسمال راوباسه او زوی ته يې غږ کړ:

دغه ۱۰۰ افغانۍ واخله او د نږدې هټۍ نه خوږه (چاکلیټ) راوړه.

د رڼا ورور پیسې واخستې او د کوره د باندې شو.

څو دکیکی وروسته راغی او خوږه يې خپلې مور ته ورکړه.

مور يې خوږه په دسمال کې تاوه او مجمې کې يې کېښوده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې مجمه د رایبارانو مخې ته کېښوده.

رایبارانو دسمال واخست او څه پیسې یې په مجمې کې کېښودې.

بیا یې مننه وکړه او له ځایه پاڅېدل.

په دې وخت کې د رڼا د ترور زوی و ویل:

مونږ ځو او د کوژدې بندو بست کوو.

تاسو هیڅ شی د رڼا د پاره د جیز په نامه مه اخلئ.

مونږ ټول خرڅ په خپله کوو.

هغوی د کوره و وتل.

څو ورځې تېرې شوې.

جګړه بیا پیل شوه.

د سیمې خلک خپلو کورنو پرېښودو ته اړ شوو.

د رڼا کورنۍ هم د کابل ښار نه و وته او ختیځ ولایت ته کډواله شوه.

څو ورځې وروسته د رڼا د خوښې الک هم ختیځ ولایت ته کډه شو.

هغه په دې وخت کې واده کړی و.

رڼا خپلې ترور کور ته روانه وه، په ناڅاپي ډول یې سترګې په هغه الک و لګېدې.

سوچ یې کوه چې هغه به نه وي، څو ځل یې هغه ته په ځیر سره وکتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

پوه شوه چې په خپله دی.

بیا بېرته کور ته ستنه شوه.

خپلې کورنۍ ته یې و ویل:

ما نن هماغه الک ولید کوم چې زما خوښ راته.

ټولو ورته و ویل:

هغه پسې نوره مه ګرځه.

هغه واده کړی دی او ستا کوژده به هم ژر تر ژره تر سره شي.

هغې څه و نه ویل.

د شپې او ورځې به یې سوچونه کو.

هغې خپلې مور ته و ویل:

زه کوژده نه کوم.

زه غواړم د خپلې خوښې الک سره واده وکړم.

هغه به هره ورځ د خپلې ترور کور ته، تله تر څو هغه الک په لاره کې و ویني.

د هغې د شپې خوب وران او ټوله شپه به یې سوچونه کول تر څو بیا د لمړی ځل په شان ناروغه شوه.

بې ځایه خبرې به یې کوې او هر څه به یې ماتول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې تاو

....

د رنا کورنۍ چې اقتصادي حالت یې هم ټیټ شوی و، په نویو ستونځو وا وښتل.

له یوې خوا بې کوري، بلې خوا بې روزګاري، جګړه او د رنا ناروغي.

دا ټول د رنا په کورنۍ یې منفی اغېزې کړې وې.

ټول خورا خپه وو.

د رنا کورنۍ کوښښ کوه چې هغې ته درمل واخلي او خدای، خدای به یې کوه چې د هغې د مېړه کورنۍ راشي او د هغې واده تر سره کړي.

په کابل کې جګړه لړه شوه او خلکو بېرته خپلو سیمو ته تګ پیل کړ.

د رنا د خوښې الک هم لمړی کابل بیا کندهار او وروسته د ّېواد نه بهر ته لاړ.

د رنا هڅې نا هیلې (ناکامې) شوې.

څو ورځې وروسته د رنا ترور زوی راغی او د هغې مور ته یې و ویل:

څو ورځې به صبر وکړو تر څو رنا بېرته روغه شي.

رنا به ځمکو ته تله.

کله نا کله به یې شعرونه هم ویل.

یوه ورځ په پوله یوه کس تېرېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

رڼا سوچ وکړ چې هغه په پټي کې روان دی.

هغې دا زوړ او فلکلور شعر و وایه:

دې پولې په سر لاړه ده
منځ د پټي چرا مې روي

بیل ده بغل خات زدم
بوک به دې راواړوم

کس هک پک پاتې شو.
له ځانه سره یې و ویل:
آفرین!
بې له شکه چې په ښځو کې هم شاعراني پیدا کیږي.
هغه خپلې لارې ته دوام ورکړاو د رڼا د سترګو نه پناه شو.

میاشت تېره شوه او رڼا مخ په ښه کېدو شوه.

هغه بېرته ښه شوه.

د هغې د ترور زوی د پرېکون له پاره راغی.

پرېکون تر سره او بیا د واده وخت و ټاکل شو.

اونۍ تېره شوه او واده هم تر سره شو.

رڼا د خپل بخت پسې لاړه .

د هغې د مېړه کور د کابل په چهار آسیاب ولسوالۍ کې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

کله نا کله به د کوره وته، په ځمکو او باغ کې به ګرځېده.

خلکو به هغې ته ښونکې ويل.

هغه په خپل ژوند کې خوشحاله وه.

يونيم کال وروسته د واده، هغې ته خدای زوی ورکړ او د هغه نوم يې پرې هجرت کېښود.

الک لږ لوی او په پښو شو.

له بده مرغه جګړې بيا پيل او ډېرې شوې.

خلکو هم د چهار آسياب د ولسوالۍ نه کډه وکړه او ختيځو ولايتونو ته کډه شوو.

د رڼا نوې کورنۍ هم ختيځ ولايت ته کډه او الته يې څه ځمکه د کرنې د پاره ونيوه.

زوی يې لږ لوی شو.

د هغې اړيکې د بنې سره يې ترينګلې شوې.

هغې خپل زوی واخيست او د مور کورته لاړه.

ميړه به يې کله نا کله د هغې پسې راته.

رڼا نه غوښتل چې بېرته خپل خاوند کور ته لاړه شي.

کال بل هم تېر شو.

د رڼا مېړه د هغې مور کور ته راغی، او ويې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه خپل زوی پسې ډېر خپه شوی یم.

غواړم چې هغه او مور یې زما سره لاړ شي.

د رڼا مور و ویل:

مونږ کومه ستونزه نه لرو.

ته هر کله کولای شئ چې خپله ښځه او زوی بېرته کور ته یوسې.

په دې وخت کې رڼا و ویل:

زه خو ځم، مګر زما بنه پرما ظلم کوي.

هغه و ویل:

ته هم یوځه پړه (ملامته) یې.

ته باید د هغې سره د کور یا د باندې په کروندو کې مرسته وکړئ.

د رڼا مور و ویل:

دا ښه وایي.

ته هم باید د هغوی سره د خپل په وس مرسته وکړئ.

هغې و منه.

بیا د هغې ورور و ویل:

اوس کولای شئ، خپل کور ته لاړه شئ.

د رڼا زړه نه کېده او هغه د خپلې مور سره خوشحاله وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروور یې بیا غږ کړ او ویې ویل:

ژر شه!

خپل کور ته لاړه شه.

رڼا خپل زوی په غیږ کې و نیو او مېړه ته یې و ویل:

دغه د ماشوم پنډکی له ځانه سره واخله.

هغه هم پنډکی له ځانه سره واخیست او خپلې خواښې، د کورنۍ نورو غړو نه یې خدای پاماني واخسته او خپل کور خوا ته روان شوو.

کال درې تېر شو.

الک د ښو ونځي د تګ شو.

په کلي کې ښوونځی نه و.

د ولسوالۍ په بل سر کې لمړنی ښوونځی و، کوم چې د هغوی له کورونو نه ډېر لرې شتون درلود.

الک نور هم لوی شو او په کروندو کې به یې له پلار او میرې سره مرسته کوه.

د رڼا پر هغه پېرزوینه نه وه چې هغه په کروندو کې، کار وکړي.

هر چا سره به یې مشورې کوې چې څنګه وکړي الک پوی او پر هغه ښونځی و وایي.

خلکو به هغې ته ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا کار ناشونی دی.

دلته کوم ښوونځی نه شته او له بلې خوا ستا خاوند هم ناروغه دی.

الک د هغه سره په کروندو کې مرسته کوي.

هغې و نه منه او خپل مېړه ته يې و ويل:

زه غواړم چې پر هجرت ښونځی و وايم تر څو هغه روغمن او يا انجينر شي.

مېړه يې و ويل:

زه هم غوړام، مګر د اوس له پاره کوم امکانات نه لرم.

هغې و ويل:

زه بېرته کابل ته ځم او غواړم خپلې مور سره مې ژوند وکړم.

مېړه يې و ويل:

ته چې ځې، کولای شئ.

زه هجرت نه پرېږدم چي له تا سره لاړ شي.

بيا رنا په غصې شوه او له کوره و وته.

هغه لمړی خپلې ترور بيا خپل تره کورته لاړه.

د هر چا سره به يې مشورې کوې.

خلکو به هغې ته ويل:

خپل ژوند مه ورانوه، چا چې ښوونځی لوستې دي ټول وزګار دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې به نه منه.

هغه بیا خپل مېړه کور ته لاړه او غوښتل یې چې الک له ځانه سره واخلي.

هغه غولي ته د ننه شوه او الک یې د لاسه ونیو، غوښتل یې چې له ځانه سره یې له انګړه و باسي.

په دې وخت کې د هغې خاوند کور ته د ننه شو او الک یې د هغې د لاس نه خلاص او کوټې ته یې د ننه کړ.

بیا یې هغې ته و ویل:

ته کولای شې، دلته پاتې شې.

د الک د وړلو اجازه نه لرې.

هغې و ویل:

زه الک د قانون په زور د تا نه اخلم.

هغه و ویل:

زه!

لاس دې خلاص.

بیا یې رڼا ته و ویل:

چابکه له انګړ نه و وځه، زما بله ښځه که راغله، پر تا به غوبل جوړ کړي.

هغې و منه او له کوره و وته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

ځو ورځې وروسته يې موضوع د ولسوالۍ اړوندو کسانو سره شريکه کړه.

هغوی و ويل:

ته عريضه وکړه او مونږ به ستا زوی بېرته تا ته تسليم کړو.

هغې ومنه او د ولسوالۍ نه د باندی شوه.

بيا يوه کس چې ولسوالۍ ته نږدی پر څوکې ناست، چترۍ يې د ميز پر سر ځوړنده وه او ځو عريضې او کلمونه يې پر ميز و، نږدې شوه .

لمړی يې هغه ته سلام واچاوه او بيا يې و ويل:

زه غواړم چې ما ته عريضه و ليکئ.

هغه و ويل:

سمه ده!

خپله ستونزه بيان کړه، زه به يې وليکم.

هغې خپله ستونزه و ويله، بيا هغه کس ورته په اصولو سره سم عريضه و ليکه.

عريضه خلاصه او رنا ته يې و ويل:

دا ده!

ستا عريضه!

هغې عريضه واخسته او کس ته يې سلګون ورکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ترې دېرش افغانۍ وګرځوې او نورې پيسې يې بېرته ورکړې.

هغې عريضه په ځانګړو شعبو وګرځوه.

قاضي هغې ته يې و ويل:

سبا وختي راشه!

مونږ به له تا سره څو پوليس سيمې ته ولېږو.

هغوی به تا سره مرسته وکړئ تر څو ستا زوی بېرته درکړي.

قاضي زياته کړه.

له ځانه سره څو تنه نږدې نارينه هم راوله.

هغې ومنه او کلي ته راونه شوه.

په کلي کې يې خبره د نورو سره شريکه او څو کسانو ورته وعده ورکړه تر څو د هغې سره سبا ولسوالۍ ته لاړ شي.

شپه تېره شوه او سبا شو.

هغه هم د کسانو سره ولسوالۍ ته لاړه.

قاضي هغې ته د پوليسو موټر چمتو کړی و.

بيا يې هغې ته و ويل:

په موټر کې کښېنه او نور خپلوان دې چې هم راغلي دي، په موټر کې دې کښېني.

هغوی ټول موټر ته وختل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيا د پوليسو يو موټر د مخه او بل يې ورپسې شو.

نيمه ګړۍ وروسته هغوی سيمې ته ورسېدل.

پوليسو سيمه کلا بنده کړه.

بيا د پوليسو مشر د رڼا او د خپلوانو سره يې د هغې کور ته د ننه شوو.

الک په کور کې نه و.

له ماشو مانو نه يې و پوښتل:

هجرت چېرته دی؟

هغوی و ويل:

هغه په کروندو کې خېشاوه کوي.

بيا رڼا پوليسو ته و ويل:

زما پسې راشئ.

کرونده د سيند په غاړه ده.

بيا رڼا مخکې او پوليس ور پسې شوو.

د الک خوا ته ورسېدل.

الک چې پوليس وليدل په منډو يې پيل کړ.

پوليسو پرې غږ کړ.

ودرېږه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه و نه درېد.

بیا پولیسو ورپسې منډې کړې.

د الک پښه له پولې وښوېده او وغورځېد.

پولیس ورسېدل او هغه یې ونیو.

بیا ورو، ورو پوخ سړک ته لاړل، چېرته چې د پولیسو موټر ولاړ وو.

هغوې ټول موټرو ته پورته شوو.

لمړی ولسوالۍ ته لاړل.

الته د بریالي عملیاتو راپور یې وړاندې کړ.

بیا قاضي رڼا ته و ویل:

دا دې زوی!

هر چېرې یې چې بیا یې، ستا خوښه.

زه درته د موټر مرسته کوم چې تا تر خوندي ځایه پورې ورسوي.

هغې سوچ وکړ چې د اوس له پاره خوندي ځای د رڼا د تره د لور کور دی، کوم چې ولسوالۍ ته ډېر نږدې دی.

بیا یې قاضي ته و ویل:

د اوس له پاره غواړم چې د تره لور کورته لاړه شم، بیا وروسته کابل ته ځم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضي و ویل:

کومه ستونزه نه شته.

هر څېرۍ چې ته خوشحاله یې.

بیا قاضي د موټر چلونکي ته و ویل:

رڼا او د هغه خپلوان د هغې د تره د لور کورته و رسوه.

بیا چې بېر ته راغلې، ماته اطمینان راکړه.

چلونکي و ویل:

سمه ده!

قاضي صاحب!

چلونکي هغوی تر ټاکل شوي ځای پورې ورسول او خپله یې بېرته ستون شو.

د رڼا خپلوان او کلیوال بېرته خپلو کورونو ته لاړل.

رڼا او د هغې زوی د درې شپو له پاره الته وو.

بیا رڼا خپلې پلارنۍ مینې ته راغله.

الته دوستان او خپلوانو یې د هغې هرکلی و کړ.

پر هغې او زوی یې ګلونه او خوږه و شینده.

څو شپې یې د تره او د تره د ځامنو کورونو کې تېرې کړې.

بیا یې پرېکړه و کړه چې کابل ښار ته خپلې خور کور ته لاړه شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه لمړی کابل ښار، بیا خپلې خور کور ته لاړه.

التـه یې هم تود هرکلی وشو.

څو ورځې تېرې شوې.

هغې خپلې خور ته و ویل:

زه غواړم چې هجرت په ښوونځي کې شامل کړم.

خور یې و ویل:

کومه ستونزه نه شته.

خو!

د الک سن اوچت دی.

رڼا و ویل:

زه غواړم چې پر هغه ښوونځی و وایم تر څو روغمن او یا هم انجینر شي.

ما د ولسوالۍ قاضي ته هم داسې ویلي دي.

خور یې و ویل:

ستا خوښه.

زه کومه ستونزه نه لرم.

د ښوونځي خرڅ یې هم زه په غاړه اخلم.

د شپې چې د خور مېړه یې راغی، خور یې هغه ته و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سبا وختي هجرت نږدې ښوونځي ته یوسه او الته یې شامل کړه.

هغه ومنه.

شپه تېره او سهار شو.

رڼا د خور مېړه و ویل:

د چای د څښلو نه وروسته زه به هجرت ښوونځي ته بوزم.

څه ځنډ وروسته د رڼا د خور مېړه او هجرت د کوره و وتل.

څو دکیکې وروسته هغوی ښوونځي ته ورسېدل.

هغوی د ښوونځي مدیر خونې (دفتر) ته ننوتل او الته یې د هجرت په اړه وغږېدل.

لمړی، د ښوونځي مدیر و نه منه.

هغه و ویل:

د هجرت سن تر ټولو اوچت دی او هغه په پاړسی (دري) هم نه پوهېږي.

بیا په دې وخت کې د رڼا د خور مېړه څو ځایه ټیلفونونه وکړل او مدیر یې دې ته اړ کړ ترڅو هجرت په ښوونځي کې و مني.

د رڼا خویندو هغه ته د ښوونځي کالي، کڅوړه (بیک) کتابونه، کتابچې او کلمونه واخیستل.

هجرت ښوونځي ته، په تلو پیل کړ.

په کور کې به هغه د رڼا د خور مېړه نه هم درس (سبق) وایه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه څو ورځې ښوونځي ته لاړ.

د هغه مینه د ښوونځي سره نه، بلکه د ځمکو سره وه.

هغه به په کور کې سبق نه وایه.

کله به چې د ښوونځي نه بېرته راته، په غولي کې به یې د ګلانو اوترکارۍ پالنه کوه.

څه وخت تېر شو.

هغه خپلې مورته و ویل:

زما سبق نه زده کیږي، نه غواړم چې ښوونځي ته لاړ شم.

هغې و ویل:

نه!

ته باید ښوونځي ته لاړه شئ.

ته باید روغمن او یا انجینر شئ.

هغه و ویل:

ټول دلته په پاړسي خبرې کوي.

په ټولګي کې پښتانه، نه شته.

زما زړه په چاودېدو راغلې دی.

مور یې و ویل:

نه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې نه کيږي.

ته به عادت شئ.

ته به، پاړسي هم زده کړې.

زه هم تا سره مرسته کوم.

هغه خپه او په سوچ کې و.

کومې پيسې چې به ورته د رڼا خويندو، ورونو او دوستانو د ښوونځي خرڅه ورکوه، هغه به يې ټولوې او مور ته به يې په دې هکله څه نه ويل:

شپږ مياشتې تېرې شوې.

هغه يوه ورځ له ښوونځي نه وختي راغی.

مور يې ورته و ويل:

څنګه بېرته راغلې؟

هغه و ويل:

لږ پر سر مې درد و.

هغې ورته دوايې ورکړه او هغه ته يې و ويل:

سمه ده!

ته لږ دمه وکړه.

کوټې ته لاړ او بيده شه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هغه کوټې ته لاړ او په سوچونو یې پیل کړ.

مور یې څو ځلي د هغه پوښتنې ته لاړه.

د شپې د ډوډۍ خوړو نه وروسته الک وختي بیده شو.

سهار مور یې وختي د لمانځه ادا کولو د پاره پاڅېده او خپل زوی یې هم راویښ کړ.

هغوی لمنځونه وکړل.

مور یې هجرت ته و ویل:

ته بیده شه!

نن ښوونځي ته مه ځه.

هجرت و ویل:

نه!

زه هرو مرو ښوونځي ته ځم.

زه په سبقونو کې وروسته پاتې کېږم.

مور یې و ویل:

سمه ده!

څرنګه چې ته خوشحاله یې.

بیا وروسته هغه ته د سهار تود چای، نور خواړه راوړل او هغه په مزې سره وخوړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

موريې د کور په کارونو بوخته شوه.
هغه د کور د کالیو سربېره د ښوونځي کالي واغوستل.
مور يې ورته ویل:
نن چې کورته راغلې زه به درته د چرګ ښوروا (یخني) پخه کړم.
هغه په خندا او ویې ویل:
سمه ده!
هغه د کوره و وت او ښوونځي خوا ته روان شو.
ښوونځي ته نږدې يې خپل پطلون و باسه او کڅوړه یې هم د پطلانه خوا ته کېښوده.
بیا په پوښتنه، پوښتنه له کابل ښار نه و وت او خپلې پلارني ځای ته لاړ.
غرمه شوه.
رنیا خوندوره ښوروا پخه کړې او د هجرت په تمه وه.
هره دکیکه به یې شمېره او ګړی ته به یې کتل.
نیمه ګړئ له غرمې نه هم تېره شوه.
هغه سوچ کې شوه چې ولې هجرت ځنډ وکړ.
بیا یې خپلې خور ته و ویل:
هجرت څنګه ځنډ وکړ؟
هغه لږ ناروغه هم و.
هغه هم خپه شوه او خپل مېړه ته يې زنګ و واهه.
مېړه یې و ویل:
تاسو ښوونځي ته لاړ شئ او پوښتنه وکړئ چې ښوونځي ته تللی دی او که نه؟
رنیا ښوونځي ته لاړه.
الته يې د سر ښونکي نه پوښتنه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د ټولګي ښونکی وغوښت.
ښونکي و ويل:
نه!
هغه ښوونځي ته، نه دی راغلی.
بيا رڼا زياته کړه.
هغه لږ ناروغه و، ما ورته و ويل چې ښوونځي ته مه ځه، نن دمه وکړه، سبا به لاړ شې.
هغه و نه منه او ښوونځي ته لاړ.
ښونکی او سر ښونکی هم خپه شوو.
بيا يې و ويل:
تاسو موضوع د روغتونو او پوليسو سره شريکه کړئ.
رڼا له شوونځي خپه و وته او بېرته کور ته راغله.
کيسه يې خپلې خور ته وکړه.
په دې وخت کې د هغې د خور مېړه هم ورسېد.
هغه ځو روغتونو ته زنګ و واهه او کومه پته يې و نه مونده.
بيا يې رڼا ته و ويل:
کېدای شي خپلې ترور کور ته تللی وي.
رڼا خپلې بلې خور او ورونو ته هم زنګونه و وهل:
هغوي و ويل:
نه!
زمونږ کور ته نه دی راغلی.
هغوی هم خپه شول.
بيا ټول دوستان او خپلوان سره راغونډ شوو.
هغوی و ويل:
کېدای شي، هغه بېرته پلارنۍ سيمې ته تللی وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رڼا و ویل:
دا ممکنه نه ده.
د هغه سره پیسې نه وې.

بیا ټولو رڼا ته داسې مشوره ورکړه.
ته سبا وختي د هغه د پلار سیمې ته لاړه او د نږدې ګاونډیانو نه تپوس وکړه، بیا مونږ ته خبر راکړه.
که چېرې هغه الته نه وي تللی، مونږ به دلته ورپسې وګرځو.
هغې ومنه او سهار وختي د الک پلار سیمې په لورې یې، حرکت وکړ.
څو ګړۍ وروسته هغې خپلې خور ته زنګ و واهه او ویې ویل:
الک خو رسېدلې دی.
څه وکړم؟
خور یې و ویل:
بېرته راشه او هېڅ مه کوه.
هغه ناوخته، بېرته کابل ته راغله.
ډېره خپه وه.
شپه تېره او سهار وختي د خپلې بلې خور کورته لاړه او د هغې نه یې و غوښتل چي په دې هکله، هغې ته لار ښونه وکړي.
هغې و ویل:
ټول شیان په نصیب او قسمت پورې اړه لري.
کېدای شي د هغه په نصیب کې دهقاني وي.
ته نه شئ کولای چې هغه روغمن او یا انجینر کړې.

هغې و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

زه بیا هڅه کوم چې هغه بېرته راولم.
خور یې ورته و ویل:
داسې امکان نه لري، که ته لس ځلي هم هغه راولې، بیا درنه ځي.
ښه به وي چې ته هم الته لاړه او د هغوې سره ګډ ژوند وکړئ.

هغې ونه منه.
څو ځلي الته لاړه.
الک د هغې سره بېرته را نه غي.

رڼا د خپلې خور په کور کې ژوند کوه، او کله نا کله به د زوی د لیدو د پاره خپل مېړه کور ته تله.
کال تېر او مېړه یې د سرطان په ناروغۍ اخته او مړ شو.
دوې کاله وروسته د رڼا بنې وغوښتل چې هجرت ته واده وکړي.
د هغې بنې هڅې پیل او هغه ته یې برابره جلۍ ومونده.
څو ځلي یې د جلۍ کور ته یې رایباران ولېږل.
د جلۍ کورنۍ پرېکړه وکړه ترڅو خپله لور هجرت ته ورکړي.
لومړی یې دسمال، کوژده او کال وروسته یې واده وکړ.
هجرت خپل نوی ژوند پلارنۍ سیمې کې پیل کړ.
هغه اوس پنځه زامن لري.
په هماغه سیمې کې په کروندو کې کار کوي.

رڼا هم تر اوسه ژوندۍ ده.
هر څه چې یې ورونه، خویندې او دوستان ورکوي، هغه خپلو لمسیانو ته وړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

همدا راز د ځمکی حاصل کوم چې هغې ته د ورونو له خوا ورکول کيږي، هغه هم خپلو لمسيانو ته وړي.

رڼا کله ناکله د زوی کور ته ځي.
ډيری وخت هغه خپلو خويندو، خپلوانو او ترور کورونو ته ځي.
هر څه راټولوي او لمسيانو ته يې وړي.

که څوک ورته و وايي چې:
هغوي اوس پلار او مور لري، ستا مسوليت اوس پای ته رسېدلی دی.
ته بايد پيسې په ځان مصرف کړې.

رڼا په غصه کيږي او وايې:
ما خو په خپله خوښه مېړه نه دي کړی.
تاسو دهقان ته ورکړم.
ما خو روغمن او يا انجينر غوښته.
تاسو چې خپلو زامنو او لور ګانو ته خواړه او کالی راوړی‌ و زه هم خپلو لمسيانو ته هر څه راوړم.
زړه مې نه غواړي.
زما اوس هم هغه الک خوښ دی.
زه تاسو پر بولم چې هغه ته مو، ور نه کړم.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چاپ شويو كتابونو لېست

۱. معماری افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری
(بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي
(برای اساتید اانستیتوت های تخنیکي و ساختمانی افغانستان)
٤. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
٥. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
٦. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه/ دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱٤. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱٥. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
۱٦. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

۱۹. منار جام – الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲٤. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چېر ته چې قانون نه شته (ګډوډي د افغانستان په معماری کې)
۲٦. مډرنه جوما تونه ,, پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه – مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکې - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
(تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی تخنیک کابل)
۳٤. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او ګلچېن (پښتو ناول)
۳٦. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد اول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

٣٩. برف ها آب میشود
٤٠. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
٤١. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
٤٢. بوډا ښکاري (پښتو ناول)
٤٣. د اسلامي معمارۍ پیل
٤٤. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
٤٥. حیوانات شوخ (ناول به زبان دری)
٤٦. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد دوم)
٤٧. د شپیلۍ مینه (مه ینه) په کچه ګړۍ کې (پښتو ناول)
٤٨. حشمت خان د کلا معماري
٤٩. د افغان الک او آذري جلۍ مینه (پښتو ناول)
٥٠. د وچو بنونه او پارکونو معماري
٥١. د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګي کې (پښتو ناول)
٥٢. د ژرنده ګړي ماما مینه (پښتو ناول)
٥٣. په اسلامي نظام کې ودانیز پرمختګ
٥٤. شپېنه ادې (پښتو ناول)
٥٥. بې زده کړې پوی (پښتو ناول)
٥٦. د مینې تاو (پښتو ناول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کار لاندې کتابونو لېست

١. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد سوم)
٢. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
٣. په خپله ژبه (BIM) په نړۍ کې تر ټولو نوې او ګړندۍ کړنلاره د معمارانو او اینجینېرانو(انجینرانو) له پاره
٤. لیونی لېوه
٥. کوشنۍ سوداګره
٦. سپین کارغه
٧. سور تنور
٨. خړه بیزو
٩. بندي مرغه
١٠. توده برستن
١١. د ژوند پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

د امکان او وخت په صورت کې

١. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
٢. تاریخ معماری افغانستان
٣. حویلی های آسمان خراش
٤. ارتباط گذ شته، حال و آینده در معماری
٥. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
٦. شیطان چراغ
٧. خاطره ها

(c) ketabton.com: The Digital Library

The circulation of love

Written by:
Architect PHD
Hashmatullah Atmar
January-2025/February -2025

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library